

عنوان مقاله:

مسجدوباززنده سازی معانی، مفاهیم و نمادهای ایرانی - اسلامی

محل انتشار:

همایش ملی معماری، شهرسازی و توسعه پایدار با محوریت خوانش هویت ایرانی اسلامی در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

نرجس خسروجردی - کارشناسی ارشد معماری عضو هیئت علمی آموزشکده فنی و حرفه ای سما واحد مشهد دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد خراسان رضوی ایران

مسعود محمودی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری پردیس علوم و تحقیقات خراسان جنوبی بیرجند ایران

خلاصه مقاله:

هنر اسلامی به عنوان یکی از ارمغانهای مبارک فرهنگ و تمدن اسلامی مطرح میباشد. این هنر در گذر زمان درصدد ابداع وجوه حق تعالی بوده است؛ به همین دلیل تمثیلهای هنری متداول در این فرهنگ و تمدن، کم و بیش نور خود را از حقیقت اسلام گرفته اند. هنر اسلامی درگذر تاریخ همواره در سه محور، حضور درخشان داشته است. 1. دریافت هوشمندانهی آن بخش از عناصر هنری سرزمینها و ملل مختلف که همسو با نگرش و جهانیابی توحیدی بوده است. 2. توسعهی زیباشناسانه و کارآمد عناصر هنری. 3. و سرانجام انتقال سخاوتمندانه و مؤثر به سالهای آینده و عصرهای دیگر. مهمترین شاخصه معماری اسلامی، منابع الهام آن است این منابع الهام قرآن و سیره نبوی، باز تاباننده غنای محتوایی معماری اسلامی و عامل انتقال پیام هنری به مخاطبان است. هنرمند مسلمان ابعاد صوری را واسطه ای برای جهش روحی به عالم حقیقت و معنا قرار می دهد. غنایمحتوایی عناصر ساختاری و تزئینی در معماری ایرانی - اسلامی نشانگر قابلیت های بنا از منظر تحلیل معناکاوانه است. در این پژوهش سعی برآنداریم تا نخست: به تحلیل جریان فکری و یا مجموعه ای از جریان های فکری بپردازیم که مقصود آن ها منتهی می شود به سوالاتی چون: 1. خواستگاه معمار از خلقت فضا با عملکرد و تعریفی خاص چه می باشد؟ 2. خلق فضا توسط معمار از چه جریان فکری و باوری نشأت گرفته است؟ دوم: با توجه به قابلیت ها و ظرفیت های معناکاوانه معماری ایرانی اسلامی با استفاده از روش نشانه شناسی به تحلیل مفاهیم نمادین - و معنای روحانی آثارهنری همچون مسجد، خانه، باغ و ... بپردازیم.

کلمات کلیدی:

اسلام، معماری اسلامی، معناشناسی، صورت و معنا، عناصر کالبدی مسجد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/346966>

